

Sygn. akt IV K 403/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Małgorzata Kot – Antoniewicz

Przy udziale Prokuratora Izabeli Mizury - Gienas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2017 roku sprawy

B. P. (P.), s. D. i T., z d.B. urodzonego dnia (...) w S., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 października 2015 roku w S. na ulicy (...) kierował pojazdem mechanicznym marki I. nr rej. (...) nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta S. z dnia 10 sierpnia 2015 roku o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami wg kategorii B prawa jazdy

tj . o czyn z art.180a kk

orzeka

I. Oskarżonego **B. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 180akk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.627kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych oraz wymierza opłatę w wysokości 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Sygn. akt IV K 403/16

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta S. decyzją z dnia 10 sierpnia 2015 roku cofnął B. P. uprawnienia do kierowania pojazdami wg kategorii B prawa jazdy z uwagi na przekroczenie limitu punktów karnych. B. P. wiedział o tym, jednak nie zastosował się do tej decyzji i w dniu w dniu 22 października 2015 roku w S. na ulicy (...) kierował pojazdem mechanicznym marki I. nr rej. (...) wracając wraz z kolegami ze spotkania przy ognisku.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.41-42

pismo UM k.4

decyzja k.5

potwierdzenie odbioru k.6

Oskarżony B. P. urodził się dnia (...) w S., gdzie nadal mieszka. Ma wykształcenie gimnazjalne, prowadzi działalność gospodarczą. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Był kilkakrotnie karany.

- dane personalne k.41
- karta karna k.10
- wyroki k.28, 29-32,33-38

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony B. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że utracił prawo jazdy w związku z tym, że przekroczył limit punktów. Tego dnia wracał z kolegami z ogniska samochodem swego ojca, ponieważ kolega bał się wracać tak dużym pojazdem, dlatego B. P. nim kierował. (k.41-42)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż znajdują potwierdzenie w dokumentach w postaci decyzji, pisma z UM i potwierdzenia odbioru decyzji przez dorosłego domownika. Przy dokonywaniu ustaleń Sąd wykorzystał także dokumenty wskazane w stanie faktycznym, których treść i forma również nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Z dowodów tych wynika, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyznał się, a nadto wskazał powody, dla których cofnięto mu uprawnienia do kierowania pojazdami. Zatem nie ulega wątpliwości, że decyzja, którą odebrał dorosły domownik, trafiła do oskarżonego – wiedział bez wątpienia, że cofnięto mu uprawnienia. Mimo to jechał pojazdem jako kierujący, świadomie więc nie zastosował się do decyzji o cofnięciu uprawnień. Tym samym przy braku okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu, w ocenie Sądu oskarżony wypełnił podmiotowe i przedmiotowe znamiona przestępstwa z art.180a kk.

Wymierzając karę Sąd na korzyść oskarżonego uwzględnił jego młody wiek oraz przyznanie się. Na niekorzyść oskarżonego świadczy natomiast jego uprzednia karalność. Oskarżony dopuścił się wielu przestępstw, popełniał je, a przede wszystkim popełnił przedmiotowe przestępstwo w trakcie prowadzenia innych postępowań karnych. Świadczy to o wysokim stopniu demoralizacji i lekceważenia porządku prawnego – niniejsze przestępstwo, choć błahе, jest zdaniem Sądu wyrazem takiej postawy oskarżonego wobec zasad prawa. Z tych przyczyn Sąd za adekwatną karę, która spełnia wszystkie warunki określone w art.53§1i2kk, spośród przewidzianych przez ustawodawcę uznał karę najsurowszego rodzaju, w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności, o charakterze bezwzględny.

Wydając wyrok skazujący, na podstawie art.627kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych oraz wymierzył opłatę, której wysokość ustalił na podstawie art.2ust.1 pkt1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.